

13-03-2022

Welkom op deze tweede zondag van de veertigdagentijd. De liturgie nodigt ons uit vrij te zijn, onze gedachten te verzetten en tot rust te komen. Deze viering kan een gelegenheid zijn om tenminste even ons alledaagse centrum te verlaten, zoals Jezus doet in de evangelielezing van vandaag. Hij gaat met enkele leerlingen een berg op om daar te bidden. Bidden is een van de aanbevelingen van de veertigdagentijd. Deze periode is bedoeld om te overwegen waar we staan en onze positie opnieuw te bekijken. Dat kan gebeuren door de klassieke middelen die de veertigdagentijd aanreikt: bidden, vasten en geschenken (aalmoezen) geven. Kijk eens op een andere manier naar God door te bidden, naar jezelf door te vasten en naar de ander door vrijgevig te zijn. Abraham wordt uitgenodigd om naar de hemel te kijken en de sterren te tellen als hij dat kan. Jezus neemt drie leerlingen mee naar de berg Tabor. Kijk eens omhoog. Blijf niet staren op platgetreden paden. Doe het omgekeerde van een oorlogsstrategie die alleen maar uit is op eigen winst. Verken de ruimte die aan allen gegeven is en zich uitstrekt over alles wat bestaat. In die ruimte ligt je bestemming. Vindt daarin je plaats en deel die met alle andere mensen. Daar vragen wij om in het gebed om ontferming.

Gebed

Heer, voer ons naar plekken van inzicht en uitzicht, waar wij uw woord kunnen verstaan en onze bestemming gaan begrijpen. Open nu ons hart voor de belofte die U deed aan Abraham en laat ons de gave beseffen die wij hebben ontvangen in Jezus, Uw uitverkoren zoon en onze broeder.

Amen

Genesis 15:5-12,17-18 Lucas 9:28b-36

Overweging

Op de eerste zondag van de veertigdagentijd, vorige week zondag, lazen wij hier hoe Jezus in de woestijn verbleef en in een fel gesprek raakte met

de duivel, zijn tegenstander. De Tegenstander biedt hem aan machtig te worden en onkwetsbaar. Ondanks al zijn beloften weerstaat Jezus hem, met een beroep op de traditie van de Schrift die leert hoe een mens tot volle wasdom komt – dat is niet via de weg van meer brood, niet door meer macht te krijgen en niet door meer rijkdom te verzamelen. Het woord staat er niet, maar in plaats van te pleiten voor meer consumeren, wijst hij de weg van consuminderen.

Vandaag verlaat Jezus de vlakte van de woestijn. Hij neemt Johannes, Petrus en Jacobus met zich mee en bestijgt met hen de berg Tabor om er te bidden. U hebt gehoord hoe dat ging daar op die berg. 'Al biddend veranderde zijn gelaat van aanblik en werden zijn kleren verblindend wit'. Jezus raakt letterlijk verlicht; hij is in de nabijheid van God en komt in gesprek met Mozes en Elia, pijlers van zijn Joodse geloof. Mozes vertegenwoordigt de wet, Elia de profeten. Samen staan ze voor de hele Joodse traditie. Ook Johannes, Petrus en Jacobus, de gezellen van Jezus, maken deel uit van die traditie. Maar zij staan op de drempel van iets nieuws. Ze maken mee hoe hun leraar Jezus in een verblindend licht staat en door God wordt genoemd 'mijn zoon, de uitverkorene, luister naar hem'.

Hier gebeurt iets dat grenst aan het binnenste van het christelijk geloof. Hemel en aarde raken elkaar. God wordt zichtbaar in een mens die Hij noemt: mijn zoon, mijn uitverkorene – je mag hem vertrouwen, luister naar hem. Petrus vindt het fantastisch wat hier gebeurt: laten we tenten bouwen om hier te blijven. Maar blijkbaar moet je niet in het visioen blijven hangen. Het is bedoeld als aanzet en oproep. Het kan je richting geven en sterk maken; neem dat alles mee naar beneden en laat de wereld er beter van worden.

Jezus, Petrus, Johannes en Jacobus dalen af van de berg. Ze hebben gevoeld hoe belangrijk het is wat ze hebben meegemaakt: hun blikrichting is veranderd, ze hebben gebeden, zijn in verbinding gekomen met God. Hoe mooi als die ervaring er altijd zou zijn. Maar ze zou dan misschien

verstarren en een vluchtheuvel worden. Deze geloofservaring mag niet verblinden. Ze mag niet gebruikt worden als macht. Vanuit dit geloof zou je er niet opkomen vernietigingswapens te zegenen. Niemand, ook niet de hoogste vertegenwoordiger van een kerk, van een tempel, van een moskee mag in de plaats van God gaan staan. Tot op de dag van vandaag brengt dat onnoemelijk veel onrecht en leed.

Jezus en zijn leerlingen gaan naar beneden, in de wetenschap dat de onuitsprekelijke relatie met God helemaal samenhangt met de relatie die je hebt met jezelf en met anderen. Wij leven niet op hemelse hoogten. Wij zijn hier beneden. Toch: blijf naar boven kijken. Maar verbind bidden en handelen. Kijk omhoog en blijf je naaste zien.

Zo vieren we de veertigdagentijd. Kijk naar boven en kom tot het bewustzijn dat wij leven in de aanwezigheid van God. Kijk naar binnen in jezelf en ruim op wat daar niet thuis hoort. Kijk naar de ander en de grote wereld om je heen; zie hoe je kunt bijdrage aan het welzijn van allen.

Voorbede

Laat ons bidden om vrede, om werkelijk inzicht bij mensen en staten die verwickeld zijn in een machtsstrijd. Om vrede in Oekraïne bidden wij U, voor soldaten die meegesleept worden in een ongewilde strijd, voor slachtoffers onder de burgerbevolking.

Wij vragen U om geloof en liefde tussen mensen in Europa.

Om voedsel, genezing en leven voor de mensen die lijden onder verdrukking.

Geef ons niet prijs aan verwarring en verdeeldheid.

Laat ons danken voor onze huisgenoten,

Voor hen die onze zorg en onze vreugde zijn.

Laat ons danken voor onze vrienden,

Dat wij niet oppervlakkig omgaan met elkaar.

Voorganger

Geef ons meer dan wij durven vragen:

Geef ons Uw Zoon,

Opdat wij met hem leren bidden

Met hem ons eigenbelang leren relativeren,

Met hem onze naaste leren dienen.